

Sentencja

- 1) Nie uchylając dekretu ustawodawczego nr 48051 z dnia 21 listopada 1967 r., który uzależnia przyznanie odszkodowania osobom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia prawa wspólnotowego w zakresie zamówień publicznych lub krajowych przepisów transponujących to prawo, od udowodnienia winy lub umyślnego działania, Republika Portugalska nie przyjęła niezbędnych środków prowadzących do wykonania wyroku z dnia 14 października 2004 r. w sprawie C-275/03 Komisja przeciwko Portugalii i uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 228 ust. 1 WE.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona okresową karą pieniężną w wysokości 19 392 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu środków niezbędnych dla zastosowania się do ww. wyroku z dnia 14 października 2004 r. w sprawie Komisja przeciwko Portugalii, od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia wykonania rzeczonoego wyroku z dnia 14 października 2004 r., płatną Komisji Wspólnot Europejskich na rachunek „zasoby własne Wspólnoty Europejskiej”.
- 3) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 86 z dnia 8.4.2006 r.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 stycznia 2008 r.
— Herta Adam przeciwko Komisji**

(Sprawa C-211/06 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przesłanka przewidziana w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie „pracy wykonywanej dla innego państwa”)

(2008/C 64/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Herta Adam (przedstawiciele: S. Orlandi i J.-N. Louis, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 22 lutego 2006 r. w sprawie T-342/04 Herta przeciwko Komisji, oddalającego skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 22 września 2003 r. odmawiającej przyznania skarżącej dodatku zagranicznego przewidzianego w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Kosztami postępowania zostaje obciążona H. Adam.

(¹) Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 stycznia 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Hiszpania) — Josefa Velasco Navarro przeciwko Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)**

(Sprawa C-246/06) (¹)

(Polityka społeczna — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG zmieniona dyrektywą 2002/74/CE — Bezpośrednia skuteczność — Uzgodnione w ugodzie sądowej odszkodowanie z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę — Wypłata należności zapewniona przez instytucję udzielającą gwarancji — Wypłata należności uzależniona od wydania orzeczenia sądowego)

(2008/C 64/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Josefa Velasco Navarro

Strona pozwana: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Wykładnia dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy zmienionej dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. (Dz.U. L 270, str. 10) — Zakres gwarancji udzielanej przez instytucję udzielającą gwarancji — Odszkodowanie należne po ustaniu stosunku pracy — Przepisy krajowe wymagające istnienia orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej dla celów takiego odszkodowania — Bezpośrednia skuteczność dyrektywy ze zmianami w przypadku niewypłacalności orzeczonej między datą wejścia w życie dyrektywy 2002/74 i upływem terminu dostosowania do niej prawa krajowego

Sentencja

- 1) W przypadku braku transpozycji do krajowego porządku prawnego na dzień 8 października 2005 r. dyrektywy 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 80/987/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, w żadnym razie nie można powoływać się na ewentualną bezpośrednią skuteczność art. 3 akapit pierwszy dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy w brzmieniu nadanym dyrektywą 2002/74 w odniesieniu do stanu niewypłacalności zaistniałego przed tą datą.
- 2) Kiedy sporne uregulowanie krajowe wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 80/987 w brzmieniu nadanym dyrektywą 2002/74, w zakresie stanu niewypłacalności zaistniałego w okresie między wejściem w życie dyrektywy 2002/74 a dniem upływu terminu jej transpozycji sąd krajowy jest zobowiązany do zapewnienia stosowania tego uregulowania w sposób zgodny z zasadą niedyskryminacji, tak jak jest ona uznana we wspólnotowym porządku prawnym.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 stycznia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Theodor Jäger przeciwko Finanzamt Kusel-Landstuhl

(Sprawa C-256/06) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 73 b i 73 d traktatu WE (obecnie art. 56 WE i CE 58 WE) — Podatek od spadków — Wycena majątku objętego spadkiem — Majątek rolniczy i leśny położony w innym państwie członkowskim — Mniej korzystna metoda wyceny majątku i obliczenia należnego podatku)

(2008/C 64/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Theodor Jäger

Strona pozwana: Finanzamt Kusel-Landstuhl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 56 traktatu WE — Przepisy krajowe dotyczące podatku od spadków — Stosowanie różnych sposobów wyceny gruntów rolnych i leśnych w zależności od tego, czy położone są one na terytorium kraju, czy w innym państwie członkowskim, oraz kwoty wolnej od podatku w przypadku nabycia gruntów położonych na terytorium kraju, prowadzące do większego obciążenia podatkowego majątku obejmującego grunty rolne i leśne położone w innym państwie członkowskim w porównaniu w stosunku do majątku położonego w całości na terytorium kraju

Sentencja

Artykuł 73 b ust. 1 traktatu WE (obecnie art. 56 ust. 1 WE) w związku z art. 73 d traktatu WE (obecnie art. 58 WE) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowania przepisów państwa członkowskiego, które dla celów obliczenia podatku od spadku obejmującego majątek położony na terytorium tego państwa oraz majątek rolniczy i leśny położony w innym państwie członkowskim:

— przewidują, że majątek położony w owym innym państwie członkowskim jest uwzględniany do wysokości jego wartości rynkowej, podczas gdy w przypadku takiego samego majątku położonego na terytorium kraju zastosowanie znajduje szczególna procedura wyceny, której wynik odpowiada przeciętnie jedynie 10 % wartości rynkowej tego majątku, oraz